

آشنایی با حجت‌های الهی

قسمت اول

جلیل الرحمن رضایی

به سوی راه خداوند توانا و ستوده*

اسلام در جامعه‌ای ظهور یافت که مردم آن با تفکرات جاهلی، باورهای شرک آلود، اندیشه‌های غلط، سنت‌های ناپسند و اخلاق غیر انسانی زندگی می‌کردند؛ با طلوع خورشید اسلام تمام پلیدی‌ها نظیر شرک، بدعت، تحریف، انحطاط و... از آن جامعه رخت بر بست و دیری نگذشت که از یک عده انسان‌های بیابان گرد، و فاقد فرهنگ سالم و کار آمد، امتی منسجم و دارای خط مشی انسانی پدید آورد که در مدت کوتاه، بسیاری از افکار جوامع انسانی آنروز را به خود جلب نمود.

ضرورت شناخت قرآن و اهل بیت
از آنجا که قرآن و پیامبر اسلام (ص)
دورکن اصلی آئین توحید و دو محور

اشارة

آنچه که اسلام را به عنوان یک نظام فکری و مؤثر در رشد اجتماعی و اخلاقی جامعه بشری مطرح ساخته، قرآن کریم و اهلبیت عصمت (ع) است.

جامعه‌ای انسانی و اسلامی با تمسمک به این دو حجت الهی به کمال و سعادت خویش دست یافته و به تعبیر قرآن کریم از تاریکی و ظلمت گمراهی نجات پیدا نموده اند «كتاب أَنزَلْنَا إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى الْنُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطِ

الْغَرِيزِ الْحَمِيدِ» (ابراهیم، ۱/۱۴).

«این) کتابی است که بر تو نازل کردیم، تا مردم را از تاریکی‌ها (شرک، ظلم و جهله) به سوی روشنایی (ایمان، عدل و آگاهی) به فرمان پروردگران شان در آوری،

لیعلو ولا یعلی علیه» "از محمد(ص)
سخنی شنیدم که نه شباهت به گفتار
انسانها دارد و نه پریان؛ سخنی که از
شیرینی و زیبایی خاصی برخوردار است
بالای آن چون شاخه‌ی پر بار و پایین آن
چون ریشه‌های درخت کهن استوار است
که هر گز مفهور دیگران قرار نمی‌
گیرد" ۲

قرآن از دیدگاه دانشمندان غربی
"کار لایل" مورخ و دانشمند معروف
انگلیسی درباره قرآن می‌گوید: "اگر
یکبار به این کتاب مقدس (قرآن) نظر
افکنیم حقایق برجسته و خصایص اسرار
وجود در مضامین جوهری آن پرورش
یافته که عظمت و حقیقت قرآن به خوبی
از آنها نمایان می‌گردد و این خود امتیاز
بزرگی است که فقط به قرآن اختصاص
یافته و در هیچ کتاب علمی، سیاسی و اقتصادی
دیگر دیده نمی‌شود. بلی خواندن برخی از
کتابها تأثیرات عمیقی در ذهن انسان می‌گذارد
ولی هر گز با تأثیر قرآن قابل مقایسه نیست،
از این جهت باید گفت: مزایای اساسی و اولیه
قرآن مربوط به حقیقت، احساسات پاک،
عناوین بر جسته، مسائل و مضامین مهم
آنست که هیچ گونه شک و تردید در آنها راه

اساسی هدایت افکار و اندیشه‌ها
هستند، لازم است این دو حجت الهی را
 بشناسیم تا ارتباط بین این دو و نیز
 ارتباط قرآن با اهلیت(ع) روشن گردد.

قرآن و ادبیات عرب جاهلی

ابو العلاء معری: - متهم به مبارزه
 با قرآن - می‌گوید: "همه انسانها توافق
 نظر دارند براینکه کتابی که محمد (ص)
 آورده است عقلها را دربرابر خود مغلوب
 ساخته و کسی قادر به آوردن همانند آن
 نیست. سبک این کتاب با هیچ یک از
 سبک‌های معمولی رایج میان عرب اعم
 از خطابه، شعر، رجز، و سجع کاهنان
 شباهت ندارد امتیاز و جذبه ای این
 کتاب به قدری است که اگر یک آیه ای
 آن در میان کلمات دیگران قرار گیرد
 همچون ستاره ای فروزان در شب تاریک
 می درخشد" ۳

ولید بن مغیثه مخزومی که به حسن
 تدبیر شهرت دارد و برای حل مشکلات
 اجتماعی افکار و اندیشه‌ها، مرجع مردم
 زمان جاهلیت بود وقتی چند آیه از
 سوره "غافر" را از پیغمبر شنید به
 محفلی از طائفه‌ی بنی محزوم چنین
 گفت: «وان له لحلاؤه وان علیه لطلاوه
 وان اعلاه لمثمر وان اسفله لمدق وانه

شناس، شناخت قرآن از آن جهت ضروری است که این کتاب در تکوین سر نوشته جوامع اسلامی بلکه در تکوین سر نوشته بشریت مؤثر بوده است. بررسی و تحقیق پیرامون تاریخ جهان در چهارده قرن عوماً و شناختن جوامع اسلامی خصوصاً بدون شناخت قرآن میسر نیست. اما شناخت قرآن برای یک فرد مؤمن و مسلمان از آنجهت ضروری است که منبع اصلی و اساسی دین، ایمان و اندیشه یک مسلمان است و آنچه به زندگی او حرارت، معنی، حرمت و روح می‌دهد قرآن است. زیرا که قرآن اصول معتقدات و افکار و اندیشه‌های یک فرد با ایمان را و همچنین اصول تربیتی و اخلاقی و نظامات اجتماعی و خوانوادگی را بیان کرده است و تنها توضیح و تفسیر و تشریح و احیاناً اجتهاد و تطبیق اصول بر فروع را بر عهده سنت یا اجتهاد گذاشته است. ما حدیث و سنت را باید بامعيار قرآن بسنجیم تا اگر بامعيارهای قرآن مطابقت داشت پذیریم و الا خیر. معتبرترین و مقدس‌ترین منابع ما بعد از قرآن در احادیث کتب اربعه یعنی

نیافته و پایان تمام فضائلی را که موجد تکامل و سعادت بشری است دربرداشته و آنها را بخوبی نشان می‌دهد".^۳

"گوچه" ریاضی دان و شاعر معروف آلمانی درباره قرآن می‌گوید: "ما در ابتدا به علت و سوشه کشیشان و مخالفت آنها از قرآن روگردان بودیم، اما طولی نکشید که این کتاب توجه مارا بخود جلب کرد و مارا دچار حیرت ساخت، تا آنجا که دربرابر اصول و قوانین علمی و بزرگ آن سر تسلیم فرود آوردیم و هراندازه که مطابقت الفاظ و معانی آن، محکم بودن روش، مقاصد، مبانی و عظمت امتیازش آشکار می‌گردد، برتری آن بستر جلوه گر می‌شود. من معتقدم که این کتاب بزودی اثر نجات بخش و عمیق خود را در سراسر گیتی بجای گذارده و بالآخره جهان مدار خواهد شد".^۴

ضرورت شناخت قرآن از نظر شهید مطهری

شهید مطهری (ره) در مورد ضرورت شناخت قرآن کریم می‌فرماید: "شناخت قرآن کریم برای هر فرد عالم به عنوان یک فرد عالم و برای هر فرد مؤمن به عنوان یک فرد مؤمن امر ضروری است. اما برای یک عالم انسان شناس و جامعه

نورانیتی. پس به آنچه که موافق کتاب خداست عمل کنید و آنچه را که مخالف کتاب الله است ترک کنید.^۷

ایوب بن راشد از امام صادق (ع) چنین روایت می کند: «قال(ع) مالم یوافق من الحديث القرآن فهو ذخرف»^۸

هر حدیثی که از ما برای شما نقل می شود با این کتاب آسمانی موافق ندارد باطل است"

را بطه قرآن و اهل بیت

پیامبر اسلام(ص) اهل بیت (ع) را برابر با قرآن معرفی نمود و در حدیث معروف ثقلین فرمود:

«أيها الناس أني تركت فيكم الثقلين، إن أخذتم بهما لن تضلوا، أحدهما أكبير من أخرى ، كتاب الله حبل ممدود من السماء إلى الأرض وعترق أهل بيتي، ألا وإنهما لن يفترقا حتى يردا على الحوض»^۹ "ای مردم! دوچیزی سنگین و گران بها در میان شما گذاشتم ، اگر به آن دو تمسک نمایید هرگز گمراه نمی شوید؛ یکی از آن دو بزرگتر از دیگری است، (یکی) کتاب خدا، و (آن) ریسمانی است که از آسمان تا زمین کشیده شده است و (دیگری) عترت و اهل بیت من هستند، آگاه باشید که این دو از هم هرگز

اصول کافی، من لا يحضره الفقيه، تهذیب، استبصار، و در خطب نهج البلاغه و در ادعیه صحیفه سجادیه است. اما همه این ها فرع بر قرآن اند و به اندازه ای قرآن قطعیت صدور ندارند یعنی احادیث کافی در صورت انطباق با قرآن معتبر است. رسول اکرم و ائمه ای اطهار (ع) فرموده اند: احادیث ما را بر قرآن عرضه بدارید اگر با قرآن منطبق نبود بدانید از مانیست"^۵

مرجعیت قرآن در روایات

توجه شمارا به نمونه‌ای از روایاتی که دستور می دهد در صحت و سقم هر حدیث، قرآن را مرجع قرار دهید، جلب مسی کنیم: «عن أبي عبد الله عن (ع) قال: خطب النبي (ص) بمنی فقال: ايها الناس ما جائكم عنی یوافق کتاب الله فانا قلته وما جائكم بمخالف کتاب الله فلم اقله»^{۱۰}

"امام صادق (ع) می فرماید: پیامبر بزرگوار اسلام ضمن خطبه ای در سرزمین "منی" فرمود: "ای مردم آنچه از من به شما می رسد اگر مطابق قرآن است بدانید گوینده اش من هستم و اگر مطابق قرآن نباشد بدانید که من آن را نگفته ام".

پیامبر اسلام در حدیثی دیگر می فرماید: "که هر حقیقتی دارد و هر صواب

پیامبر (ص) آنست که حقیقت اهل بیت(ع) همان حقیقت قرآن است و بین آن‌ها دوئیت قابل تصور نیست تا از یکدیگر قابل تفکیک باشند به همین دلیل، در بحث ضرورت شناخت قرآن ناگزیر از ضرورت شناخت مقام و شان و منزلت اهل بیت پیامبر (ص) به عنوان مفسران قرآن نیز مطرح می‌گردد.

براین اساس، ترک اهل بیت(ع) به بهانه تمسک به قرآن، قدم گذاشتن در وادی گمراهی است و در واقع حفظ ظاهر قرآن و رهای کردن روح، باطن و حقیقت قرآن است. همان گونه که تری قرآن به بهانه تمسک به اهل بیت گمراهی است.

محمد غزالی می‌گوید: "مسلمانان مصری به قرائت و تلاوت (وجود لفظی) قرآن اهتمام می‌ورزند. انواع قراتتها را حفظ می‌کنند و با آهنگهای زیبا والحان خوب می‌خوانند. آنها به وجود لفظی قرآن چسپیده‌اند و ملت ترکیه از همه ملل اسلامی اهتمام بیشتر به این داشته‌اند که قرآن با خط زیبا و خوب نوشته و چاپ شود، لذا خط عثمانی ممتاز ترین خطی می‌باشد که تا هنوز با آن قرآن نوشته

جدا نمی‌شوند تا بر حوض کوثر (دربرابر من) وارد شوند سفارش رسول اکرم(ص) به تمسک به قرآن و اهلیت، برای بیان این حقیقت است که برای فهم قرآن باید به کسانی مراجعه شود که علوم قرآن در نزد آنان وجود داشته باشد و بتوانند تفسیری واقعی از آیات قرآن را ارائه نمایند. اهل بیت (ع) مفسر قرآن اند و برای رسیدن به حقایق و باطن قرآن غیراز طریق اهل بیت راهی وجود ندارد. برهمیان اساس امام علی (ع) می‌فرماید: «جعلنا مع القرآن و جعل القرآن معنا لا نفارقنه ولا يفارقنا»^{۱۰} مارا با قرآن و قرآن را با ما قرار داده است و نه ما از قرآن جدا شدنی هستیم و نه قرآن از ما.

در حدیث دیگر پیامبر (ص) فرمود: «علی مع القرآن و القرآن مع علی لن یفترقا حتی یردا علی الحوض»^{۱۱} "علی با قرآن است و قرآن با علی است" این معیت قرآن با اهلیت (ع) در لسان پیامبر(ص) هرگز به این معنی نیست که قرآن یک حقیقتی جدا از حقیقتی علی و سایر اهلیت است و در عین جدایی مصاحب یکدیگر می‌باشد. بلکه مراد

گیرد چنانچه معاویه استفاده کرد این همان کسانی اند که الفاظ قرآن را حفظ کردند اما معنایش را تغییر دادند و در حقیقت مانع تحقق یافتن حقایق عینی قرآن و تعالیم قرآنی در زندگی بشر شدند. حقیقت قرآن در صورتی درست فهمیده می شود و که حقایق قرآن از مرحله نفسانی ذهنی و صورت های کتبی و امواج صوتی گذشته تحقق خارجی پیدا کند. روشن است که چنین بهره گیری واستفاده از قرآن و تعلیمات حقایق آن جز در پرتوی تعلیمات پیامبر(ص) و اهل بیت طاهرين اش که بر گزیده خداوند اند امکان پذیر نخواهد بود. زیرا هر کسی که بخواهد به معارف قرآن دست پیدا کند باید قرآن را از معلمان واقعی و مفسران راستین آن فرا گیرند و اهل بیت (ع) معلمان و مفسران قرآن اند. ارتباط قرآن و اهلیت آنقدر تنگاتنگ است که نمی شود یکی را بدون دیگری مورد بحث و تحقیق و بررسی قرار داد زیرا که هر دو یک حقیقت اند و علم و تفسیر قرآن به ته ام پیامبر(ص) نزد آنها است. لذا امام (ع) فرمود: «لا تسئلوني عن آية من كتابي

شده است، و این وجود کتبی قرآن است که مسلمین ترکیه به آن چسپیده اند: در کشور مغرب زمین و مراکش مسلمانان تمام همت شان صرف حفظ واژ بر کردن قرآن می باشد، و به آن بسیار اهمیت می دهند، و این وجود ذهنی قرآن است که مسلمانان مغرب زمین به آن چسپیده اند. اما وجود عینی و خارجی قرآن که منشاء اثر می باشد مورد بی توجهی مسلمین واقع گردیده است و مسلم است تا زمانی که مسلمانان از مرتبه وجود لفظی مصری، ذهنی مغرب زمین، و کتبی عثمانی فراتر نرفته و با حقیقت عینی و خارجی قرآن ارتباط پیدا نکنند، قرآن منشاء اثر واقعی نخواهد شد، و در اصلاح اوضاع آشتهای مسلمین از وجود لفظی و ذهنی و کتبی آن نمیتوان انتظاری داشت. زیرا که وجود لفظی و خطی و ذهنی قرآن ممکن است و سیله شر و بد فهمی قرار بگیرد و منشاء فساد واقع شود و انسان های چون خوارج از آن ببار بباید که به تصدیق امام علی (ع) پیدنیال حق بودند^{۱۲}

و ممکن است افرادی آنرا بفهمد و در راه مقاصد سیاسی و شیطانی خود به کار

مفسران حقيقى آن امكان پذير نىست و با عقل و ادراكات عقلی محدود بشرى نميتواند حقیقت آن را شناخت و از آن كسب فضائل نمود:

«عن أبي جعفر(ع) ليس شيءٌ أبعد من عقول الرجال من القرآن ان الآية تكون اولها عن شيءٍ و آخرها في شيءٍ و هو كلام متصل يتصرف على وجوه»^{۱۵}

عقل برای درک حقایق قرآن ناتوان است زیرا آیات قرآن بر مطالب و امور گوناگون دلالت می کند و قابل حمل بروجوه است که شناخت و جه حق فقط کار اهل فن و معلمان حقيقى آنست و بس نتیجه: قرآن و اهل بیت دو حجت الهى در بین مردم اند و عمل کردن به دستورات قرآن سبب فلاح و رستگاری جامعه انسانی است. جامعه سعادت مند کسی است که پیرو واقعی قرآن باشد ولکن تمسک به قرآن بدون تمسک به اهل بیت سبب گمراهی است و وسیله استفاده سود جویان است که مردم را به ظاهر قرآن سرگرم و از دستورات و تعالیم روح بخش آن دور نگه می دارد.

۱. ناصر مکارم، شیرازی، و همراهان تفسیر نمونه ج ۱ ص ۹۰ ناصر مکارم، شیرازی، و همراهان

الله الا حدثكم عنها متى نزلت بليل او نهار لى مقام او مسیر في سهل او جبل و في من نزلت في مؤمن او منافق و ما عن الله بها ام عام او خاص»^{۱۶}. «قسم به خدا که از هر آیه قرآن از من بپرسید به شما خبر میدهم که در چه زمانی نازل شده در شب یا روز در حال سفر یا در حال استقرار پیامبر (ص) و اینکه در چه مکانی نازل شده در صحرا و زمین هموار یا در کوه و در مورد چه کسی نازل شده مؤمن یا منافق، منظور از آن آیه فردی خاص است یا همه مردم.

هم چنین امام رضا (ع) فرمود: «انی اعلم کتاب الله من او-له الى آخره کانه في كفى وفيه خبر السماء و خبر الأرض و خبر ما كان و خبر ما هو كائن قال الله عزوجل فيه تبيان كل شيء»^{۱۷}

حضرت رضا(ع) می فرماید قسم به خدا که من بر همه آیات قرآن آگاهی کامل دارم و خبر آسمان و زمین و دلسته و آیینده در آن می باشد انطوری که خداوند می فرماید قرآن کان گر همه اشیاء می باشد. احادیث الراہیانگر این حقیقت است که الحث قرآن و فراغتی آن جز از

۲. امین الدین، ابوعلی، الطبرسی، مجمع البیان ج ۱۰
سوره مدثرص ۳۸۷ نشر دار احیاء التراث
العربی.(در پنج جلد)

۳. کتاب سازمانهای تمدن امپراطور اسلام
۴. ع-نوفل، قرآن بر فراز اعصار، ص ۱۴،
برگردان، محمود شکیب و نیز تاریخ و علوم قرآن
ص ۱۸۷

۵. مرتضی، مطهری، آشنائی با قرآن ج ۱ ص ۹ - ۱۰
۶. محمد بن یعقوب، کلینی، الکافی، ج ۱، ص ۶۹
حدیث ۵ دار الكتب الاسلامیة، تهران ۱۳۶۵ دوره
جلدی ۸

۷. الکافی، همان ج ۱
۸. الکافی همان ص ۶۹

۹. بتابع المودة همان، ج ۱ ص ۳۶، بحث حدیث
نقليین

۱۰. الکافی همان، ج ۱ ص ۱۹۱ .
۱۱. محمد باقر، مجلسی، بحار الانوار {۳۸، ص ۳۵
نشر مؤسسه الوفاء بیروت - لبنان ۱۴۰۴ هجری
قمری. شیخ طوسی، امالی ص ۴۷۸

۱۲. محمد ابراهیم آیتی، خلافت و امامت ص ۱۶۰
۱۳. محمد باقر مجلسی، بحار الانوار، ج ۸۹ ص
۸۷. نشر مؤسسه الوفاء بیروت - لبنان ۱۴۰۴
هجری قمری.

۱۴. الکافی، همان، ج ۱ ص ۲۲۹
۱۵. حر عاملی، وسائل الشیعه، ج ۲۷، ص ۱۹۲